

EVİMİZİN ŞARKISI

Her evin kendine özgü bir şarkısı vardır. Yaşamın sevinçleri ve kederleri içinde bu şarkı bazen hızlanır bazen de miskinleşir, yavaşlar. Ancak şarkı fırtınada da, depremde de, bayramda da hep vardır, aile fertlerinin ortak bestesidir. Bazen kısık, bazen cıstak cıstak... Son günlerde evlerin şarkılarını duymakta birazcık zorlanıyoruz. Aslında bu da bir öğreti ve biz anlıyoruz ki yaşam ne kadar kıymetli... Şarkıyı söyleyense evin duvarları değil evi ev yapan ailenin ruhu...

Şimdilerde düşünüyorum da hepimizin hayalinin tayini çıktı. Nereye mi? Kocaman apartmanlardan tek katlı müstakil evlere... Korkuyoruz ama korkarken de büyüyoruz. Yaşadığımız afet bizi başkaca fikirlere ve aydınlıklara götürüyor.

Evlerin şarkıları diyorduk. Ev şarkılarının bestesi de güftesi de sizsiniz. Aileniz ve siz... Belki çekirdek belki de geniş aileniz...

Aile; birbirini koşulsuz seven, bağışlayan, kucaklayan, birbirine inanan, güvenen, destek olan, rehberlik eden, birbiriyle tam olan, eksilince zayıflayan ama sevgiyle iyileşen insan topluluğu. Sevgiyle örülen aile bütünlüğü taş duvarlarla örülen evlerden çok daha güçlüdür. Üstelik doğal afetlere de sonsuz dayanıklıdır.

Başımıza gelen her hadise bizi biraz daha olgunlaştırdığına göre son yaşadıklarımızdan da çıkaracak epeyce dersimiz var demektir. Evrenin bize verdiği iletiyi iyi okumamız lazım.

Haydi; kalkalım, farkına varalım. Çocuklar da uyanmış, acıkmış ve oyuna susamış. Çocuklarımızın ellerini sıkıca tutalım. Onlara gelen baharı ve umudu anlatalım. Zira şubat biraz uzun sürdü. Güneşin üzerimize yeniden doğması lazım. Daha yapacak çok işimiz var.

ELA PINAR CANLI

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni